

Mărturie de vindecare

(traducere din limba portugheză)

27 octombrie 2014



Numele meu este Pastor Isaque Roberto. Sunt din orașul Londrina, statul Paraná, Brazilia; doresc să vă împărtășesc ceva cu ocazia acestui email. Sunt pastor în Londrina de 15 ani. Acum trei ani, familia mea a fost lovită de un eveniment tragic, dar măreț în același timp.

Pe 24 iulie 2011, fetița noastră, Beatriz Gabriela (în vârstă de șapte ani), a suferit un accident grav, fiind lovită de un taximetrist în timp ce se afla pe trecerea de pietoni. Impactul a fost atât de puternic încât, conform spuselor polițiștilor, a fost aruncată în aer mai mult de 6 metri. Am fugit lângă ea, am văzut că nu mai respiră, și îmi aduc aminte că am urlat: «Cineva să cheme ajutoare!». Când m-am uitat iar la ea, am văzut cauciucul unei motociclete, iar o voce mi-a spus: «Pot să ajut eu. Sunt pompier». Acel prim om care venise să ne ajute în acel moment fusese trimis de Dumnezeu. A întors-o pe Beatriz pe spate și i-a făcut resuscitare cardiopulmonară; a început să tușească și să scuipe sânge. A venit și ambulanța și, în timp ce o îngrijeau, am început să mă rog. Diavolul mi se opunea, arătându-mi în minte imaginea unui băiat pe care-l știam și care fusese lovit de o mașină, pierzându-și capacitatea de a vorbi și de a-și coordona mișcările. Acum este în scaun cu roțile. În acel moment, diavolul îmi arăta această imagine, spunându-mi: «Așa se va întâmpla și cu fata ta».

A fost dusă la spital și internată cu următorul diagnostic: piciorul stâng rupt, fractură de humerus stâng, clavicula fracturată, splina ruptă, plămânii afectați, și traumatism cranian de nivel 3 (la nivelul 4 survine moartea).

Când am ajuns în secția de terapie intensivă, am văzut că fata noastră era conectată la mai multe aparate și că respira cu ajutorul unei mașini; era în comă. La trei zile după accident, pe 27 iulie, neurochirurgul care o tratase ne-a sunat și ne-a spus: «Nu am vești bune. Starea ei s-a agravat. Beatriz nu răspunde la tratament, și a făcut hipertensiune craniană. I se umflă creierul. Din această cauză, sângele nu poate circula, iar în următoarele ore, Beatriz va intra în moarte cerebrală». Doctorul a mai spus: «Mai am o ultimă alternativă, să o operăm și să îi înlăturăm câte o bucată din craniu de pe fiecare parte, pentru a ușura presiunea care îi apasă creierul, și să-i permită să se extindă. Totuși, nu există nicio garanție că starea ei se va schimba sau că va rezista operației».

Ne-am dat acordul pentru intervenția chirurgicală, deoarece știam că ultimul cuvânt îl are Dumnezeu. În timp ce făceau pregătirile necesare, ne-au spus să stăm împreună cu Beatriz, ca să ne luăm la revedere. Soția mea a început să se roage, în timp ce eu i-am sunat pe ceilalți frați de la biserică și le-am explicat situația. În timp ce soția mea stătea aplecată deasupra corpului lui Beatriz și se ruga, o persoană a venit la ea și i-a spus: « Mamă, te

sfătuiesc să te rogi să o ia Dumnezeu la El, pentru că dacă supraviețuiește, va zace la pat ca o legumă». După câteva ore, fără să știu ce se întâmplase, am primit un mesaj pe telefon de la o cumnată care îmi spunea că a avut o viziune în timp ce se ruga în acea după-amiază. A văzut un spirit malefic ce venea la soția mea și îi spunea exact aceleași cuvinte.



Operația a durat aproape cinci ore. Când au adus-o pe Beatriz la secția de terapie intensivă, avea capul bandajat, iar fața îi era desfigurată. Tot ce puteam face era să așteptăm. Ne-am rugat la Dumnezeu să o vindece, dar știrile rele nu încetau să vină - Beatriz făcuse și pneumonie și a contractat o infecție în timpul petrecut la spital.

Cu o zi înainte de ziua de naștere a lui Beatriz (8 august), doctorul a spus că nu îi va mai da sedative, ca să vadă dacă iese din comă. L-am întrebat: «Cât credeți că va dura până se va trezi?»

«Nu avem cum să știm cu exactitate», mi-a explicat. «Ar putea să se trezească azi, mâine, săptămâna viitoare, luna viitoare, anul viitor, sau s-ar putea să nu se mai trezească deloc,» a încheiat acesta.

Câteva zile mai târziu, aparatul care o ajuta să respire a fost înlăturat. Am sărbătorit momentul, deoarece a început să se trezească. Cu toate acestea, în timpul nopții Beatriz a inhalat lichid, și a început să respire greu. Când am ajuns la spital, am observat că respira cu mare dificultate. Echipa de medici făcea tot ce le era în putință ca s-o facă bine. Am plecat să mâncăm de prânz, iar când ne-am întors și am cerut să intrăm s-o vedem, nu am fost lăsați. M-am uitat prin crăpătura ușii și aproape întreaga echipă era lângă patul ei, plângând. A trebuit să așteptăm câteva minute, iar atunci când ni s-a permis să intrăm, am văzut că Beatriz respira din nou cu ajutorul unui tub. Unul dintre doctori a spus: «S-ar putea să fie nevoie să facem o traheotomie, iar Beatriz să respire printr-un tub. Nu va mai putea să

respire singură». Alte știri negre - un alt motiv să ne rugăm. După mai multe zile, Beatriz și-a revenit din comă și a fost dusă la infirmerie.

Ne-am tot rugat la Dumnezeu și am ținut post în toată această perioadă. Când Beatriz a fost mutată la infirmerie, i-am transformat camera într-un centru de rugăciune de 24 ore pe zi. Înăuntru se auzeau cântece de rugăciune. Ne rugam în fiecare oră. Oamenii intrau, o vedeau pe Beatriz lungită în pat, cu piciorul în ghips, legată la aparatele de respirat și de hrănit, și spuneau: «Cum poate fi așa de multă pace în acest loc?» În total, Beatriz a stat în spital timp de 53 de zile.

Când a fost lăsată să meargă acasă, nu prea dădea semne că s-ar fi recuperat. Am aranjat să aducem în casă un pat de spital, un duș portabil și un scaun cu rotile. Soția mea a avut o discuție cu medicul terapeut, și l-a întrebat: «Doctore, peste cât timp credeți că Beatriz va putea să meargă din nou?» Doctorul a răspuns: «Lucrez în acest domeniu de mulți ani. Până acum nu am găsit în literatura de specialitate, și nu am auzit măcar povești despre cineva care să fi supraviețuit unui accident ca cel în care a fost implicată Beatriz. Poate că într-o zi va putea să meargă cu cârje sau cu ajutorul unui cadru de mers, dar, după părerea mea, nu va mai putea să meargă niciodată normal». Cu toate acestea, hotărâserăm în sufletul nostru că Beatriz nu va ajunge așa. Am continuat să-L căutăm pe Domnul cu fermitate, uneori optimiști, alteori plângând, dar întotdeauna plini de încredere în El. Într-o zi, am dus-o la o clinică a comunității deoarece aveam nevoie de o trimitere; i-am spus doctorului că este urgent. Doctorul a dorit s-o vadă, iar când am intrat în biroul lui cu ea în brațe, m-a întrebat: «Domnule, de ce vă grăbiți așa? Ce s-ar putea schimba la starea ei?»

Beatriz trebuia să facă o operație de implant al unei proteze acolo unde îi fusese înlăturat osul cranian. Am primit un preț estimativ de 147 500 reali brazilieni (cam 200 000 lei). Nu aveam acești bani, așa că am mai primit încă un motiv pentru care să ne rugăm. După ce am primit instrucțiuni de la Dumnezeu printr-un prieten, am pornit o campanie de strângere a acestor bani. Într-o zi de joi, am primit un telefon. Era o femeie, care a început să-mi pună întrebări despre Beatriz. M-a întrebat de câți bani mai aveam nevoie, și i-am spus că de 57 000 reali brazilieni (80 000 lei). Mi-a zis că va vedea dacă poate să ne ajute. Lunea următoare, când am fost la bancă să verific soldul, am descoperit că acea persoană depusese suma de care aveam nevoie. În 40 de zile am reușit să strângem toți banii de care aveam nevoie. Lăudat fie Domnul!

Operația a avut loc pe 23 decembrie 2011. În jurul acelei perioade, Beatriz deja putea să stea în fund cu ajutorul unor perne, și putea să stea și în scaunul cu rotile. Pe 27 decembrie, mi-am luat la revedere de la Beatriz, și m-am dus la biserică. I-am luat mâinile într-ale mele și i-am spus că mă duc la biserică. Am simțit că mă trage de mână. Am ținut-o strâns și brusc, s-a ridicat. M-am speriat și am făcut câțiva pași în spate, iar ea, în acest timp, a mai făcut un pas înainte, continuând să meargă. Dumnezeu nu ne-a părăsit la nevoie!

Odată cu trecerea timpului, Beatriz a început să-și recapete capacitățile. A început să vorbească și să scrie. În mai 2012, s-a reîntors la școală.

Azi, după trei ani de la accident, Beatriz este o mărturie în viața a unui miracol supranatural, este o dovadă a faptului că Dumnezeu are credință în Cuvântul Său și acționează în favoarea

celor care cred în El. Cuvintele pe care le am pentru tine, în orice moment al vieții, sunt: «TOATE LUCRURILE SUNT CU PUTINȚĂ CELUI CE CREDE» (Marcu 9:23).

Acum câteva zile, soția mea a fost să discute cu o doamnă medic terapeut; aceasta o prezenta pe Beatriz unui student de-al ei, spunându-i: «Ea este un miracol fiindcă, fără ajutorul lui Dumnezeu, nu ar fi aici cu noi. Medicina nu a putut să o ajute cu nimic».

Medicina nu a putut s-o ajute, dar DUMNEZEU POATE! POATE SĂ INTERVINĂ ȘI ÎN VIAȚA TA!

Pastor Isaque Roberto

Această mărturie a fost împărtășită întregii biserici din Londrina, fiind un exemplu al puterii Domnului de a ne testa credința. Urmăriți înregistrarea mărturiei pe YouTube: <http://www.youtube.com/watch?v=YHqbBkOA4nA>.